

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01299/2011-01

Дана: 29.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **К.Д. из Кикинде**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 29.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **К.Д. из Кикинде** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 00060/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

К.Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Кикинди, пријаву за избор подноси за Основни суд у Кикинди.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу прописаних услова за избор сматра да испуњава све критеријуме за избор на судијску функцију.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права,

да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 331 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је у тренутку избора био на сталној судијској дужности, па како се налазио на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме је требао да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00060/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука првог састава Високог савета судства од 25.12.2009.године у ставу I тачка 331 и дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености, а у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у битноме у разлозима се истиче:

Сумња се образовала у погледу оспособљености, а која подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета и она је условљена добрим понавањем материјалног и процесног знања и познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Подносилац приговора је поступао у предмету К.184/04 и донео пресуду против Ж.Б. и В.В из Кикинде, коју је оборио суд у Стразбуру а по представци бр.38435/05 те је иста проглашена допуштеном и констатовао повреду на слободу изражавања подносиоца представке и повреду члана 10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Суд у Стразбуру је оценио да је осуда подносилаца представке за увреду

представљала мешање у њихово право на слободу изражавања и да је слобода изражавања један од суштинских основа демократског друштва.

Закључак је да је мешање у право подносиоца представке на слободу изражавања у потпуности несразмерно и да је дошло до повреде члана 10 Конвенције.

Подносилац приговора није у више П и П1 предмета у којима је поступао израдио одлуке у року који се може сматрати примереним сходно Закону о парничном поступку.

У 2006.години је израдио у П предметима 9 одлука до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана а у П1 предметима је израдио 13 одлука до 60 дана и 2 одлуке преко 60 дана.

У 2007.години је израдио 1 одлуку у П1 предметима до 60 дана.

У 2008.години је израдио 9 одлука до 60 дана и 2 одлуке преко 60 дана у П предметима а у П1 предметима је израдио 1 одлуку до 60 и 1 одлуку преко 60 дана.

Оваквим начином рада странкама је онемогућено суђење у разумном року.

У погледу стручности се указује да у материји П1 није остварио задовољавајући квалитет јер је у 2006.години имао 38,20% укинутих одлука што је знатно изнад просека одређеног Мерилима.

На основу ових разлога констатовано је да подносилац приговора није испунио услове прописане одредбом члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па су то разлози на основу којих је констатован престанак судијске дужности са 31.12.2009.године, а у смислу одредбе члана 101 Закона о судијама.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавио жалбу, одлуку побија из разлога битне повреде поступка, повреде материјалног права, повреде уставом и Европском конвенцијом гарантованих права, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. У погледу чињеничног стања истиче да није он одлучивао у предмету К.184/04, нити је донео пресуду која је била основ за покретање поступка пред судом у Стразбуру. У погледу укинутих одлука истиче да се ради о груби предмета у којима је услед промене става дошло до укидања, док у погледу одлука израђених ван рока да су и друге судије имале одлуке израђене ван рока. Предлаже да се побијана одлука поништи, а Високом савету судства наложи да поново одлучи о његовој пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава

Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства и усмено обратио и образложио своје наводе и одговорио на разлоге изражене сумње у испуњеност критеријума на рочишту одржаном дана 20.10.2011.године. Указује да је 27 година био прекршајни судија и судија парничар, а да је на основу утврђених чињеница потврђено да он није судио у предмету К.184/04 нити је донео ту пресуду, да је пресуду донела други судија. У погледу времена израде одлука наводи да је у суду било кадровских проблема и да је тако и у 2006.години једна судија одсутствовала услед породилског одсуства, па су свим судијама подељени и њени предмети и да се десило у једном тренутку да имају велики број предмета у раду, а поред тога је и његов дугогодишњи дактилограф услед болести дуже одсутствовао, па је имао дактилографа само за суђење али не и за израду одлука. Наводи да је те године примио највише предмета у рад, али и највише решио и то претежно мериторно. У 2007.години је један судија умро а упражњена места нису попуњавана. Прилив предмета је поред тога повећан и све је то утицало на чињеницу да се нису могле све одлуке израдити у року, а при том одлуке је диктирао код куће у диктафон, па је то изискивало и повећан напор због поновног прегледања одлука. Исто је поступао и у 2008.години, а при том није имао ни један стари предмет у раду, што је и био најбољи резултат на подручју Окружног суда у Зрењанину. У погледу укинутих одлука у 2006.години понавља да се ради о одлукама ад које је све одлуке Окружни суд у Зрењанину укинуо, а да се ради о истоветном чињеничном и правном основу.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је уредно позван на разговор пред Комисијом за дан 20.10.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Кикинди, пресуде суда у Стразбуру по представци бр.38435/05 од 23.06.2009.године, пресуде К.188/04 од 14.02.2005.године, пресуде Окружног суда у Зрењанину број Кж.181/05 од 04.05.2005.године, решења број П1.292/08 од 15.01.2009., П1.888/05 од 15.03.2006.године, П1.555/2006 од 30.05.2007.године, пресуду Окружног суда у Зрењанину број Гж-1-408/07 од 02.10.2007.године, пресуде Општинског суда у Кикинди број П1.904/2005 од 19.05.2006.године, П1.474/2006 од 22.05.2007.године, П1.497/06 од 17.05.2007.године, извештај основног суда у Кикинди број III Су-19/2011-3 од 04.10.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинског суда у Кикинди, те према извештајима о раду остварио следеће резултате:

2006.године

П предмета у раду 240 од тога пренетих старих 14, укупно решено 173 од тога 119 мериторно и 12 старих предмета, 9 одлука израђених у року до 60 дана и 3 након 60 дана, 71 ожалбена, 43 потврђене, 10 преиначених 18 укинутих или 25,70%.

П1 предмета у раду 181 од тога 2 стара пренета предмета, решено 155 од тога 110 мериторно и 1 стари предмет, 13 одлука израђених у року до 60 дана и 2 након 60 дана, 30 ожалбених 10 потврђених, 11 преиначених и 13 укинутих или 38,20%.
Укупно остварење норме 145,17%.

2007.године

П предмета у раду 310 од тога пренетих старих 11, укупно решено 227 од тога 169 мериторно и 10 старих предмета, 50 ожалбена, 38 потврђене, 6 преиначених 14 укинутих или 24,20%.

П1 предмета у раду 153 од тога 2 стара пренета предмета, решено 113 од тога 69 мериторно и 2 стара предмета, 1 одлука израђених у року до 60 дана, 21 ожалбена 16 потврђених, 3 преиначенеи 4 укинутих или 17,39%.

Укупно остварење норме 139,04%.

2008.године

П предмета у раду 315 од тога пренетих старих 8, укупно решено 242 од тога 187 мериторно и 8 старих предмета, 9 одлука израђених у року до 60 дана и 2 након 60 дана, 52 ожалбене, 39 потврђених, 13 преиначених 14 укинутих или 21,20%.

П1 предмета у раду 128 од тога 3 стара пренета предмета, решено 89 од тога 67 мериторно и 3 стара предмета, 1 одлука израђена у року до 60 дана и 1 након 60 дана, 35 ожалбених 29 потврђених, 5 преиначених и 2 укинутих или 5,50%.

Укупно остварење норме 137,71%.

Пресудом **К.188/04** од 14.02.2005.године осуђени су Б.Ж. и В.В., због кривичног дела увреде а због новинског текста који су као новинари објавили у локалном листу Пресуду доноси и потписује судија В.Д. као судија појединач. Пресуда је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину број Кж.181/05 од 04.05.2005.године.

Пред судом у Стразбуру вођен је поступак по представци број 38435/05 и утврђена повреда члана 10 Конвенције а због осуде у том кривичном предмету према подносиоцима представке Б.Ж. и В.В..

На основу извештаја Основног суда у Кикинди утврђено је време израде одлуке преко 60 дана и то у предметима:

- П.1147/04 расправа закључена 25.09.2006.године одлука експедована 29.12.2006.године, време израде одлуке 95 дана;
- П.1289/06 расправа закључена дана 27.03.2006.године одлука експедована 08.06.2006.године време израде одлуке 73 дана;
- П.322/06 расправа закључена дана 30.08.2006.године одлука експедована 02.11.2006.године време израде одлуке 64 дана;
- П1.64/06 расправа закључена 30.08.2006.године одлука експедована 05.12.2006.године време израде одлуке 97 дана
- П1.486/06 расправа закључена дана 13.11.2006.године одлука експедована 16.01.2007.године време израде одлуке 63 дана
- П.115/07 расправа закључена дана 24.09.2007.године одлука експедована дана 11.12.2007.године време израде одлуке 78 дана
- П1.27/05 расправа закључена дана 23.04.2007.године одлука експедована 02.07.2007.године време израде одлуке 70 дана

- П.187/06 расправа закључена дана 04.02.2008.године одлука експедована 24.04.2008.године време израде одлуке 80 дана
- П.617/06 расправа закључена дана 10.08.2008.године одлука експедована дана 09.12.2008.године време израде одлуке 90 дана
- П.493/07 расправа закључена дана 22.10.2007.године одлука експедована 15.01.2008.године време израде одлуке 85 дана

Просек израда одлука у укупно посматраном периоду износи за П предмете у року од 30 до 60 дана 13,8 а преко 60 дана 6 одлука, а у П1.материји у року од 30 до 60 дана 6,4, а преко 60 дана 1,8 одлука

На основу извештаја Основног суда у Кикинди констатује се да је Општински суд у Кикинди поступајући на основу обавезног упутства Високог савета судства од 29.06.2005.године уколико је одлука у више ставова потврђена, преиначена или укинута да је свака од тих одлука уношена у квалитет рада па отуда неслагање у броју разматраних одлука по жалби и појединачног броја одлука по врстама.

На основу истог извештаја се констатује да је у посматраном периоду подносилац приговора имао укупно разматраних по жалби 259 одлука од којих потврђених 174 одлука или 66,50%, преиначених 48 одлука или 18,50% и 65 укинутих или 25%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност, и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Подносилац приговора је у посматраним годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности, а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, али и од просека одељења. У 2006.години имао је у материји П 25,7% укинутих одлука, а у материји П1 38,20% укинутих одлука. Обзиром на изражена математичка неслагања утврђено је да је у целокупном посматраном периоду имао 25% укинутих одлука, али и 18,50% преиначених одлука, односно потврђених 66,50%. Ово све указује да је својим

одлукама изазивао правну несигурност, коју судија одлуком мора обезбедити. Процент укинутих одлука прописан је управо из разлога да се на просечном нивоу може утврдити толерантан ниво грешке приликом суђења, за просечног судију. Све укинуто преко тог процента, указује да судија не познаје довољно ни материјално ни процесно право, а поготово уколико тај проценат знатно прелази толерантан проценат, као што је то код подносиоца приговора, а указује да својим одлукама не може обезбедити правну сигурност у одлучивању, јер честим укидањем судски поступци трају неосновано дуго, странке немају поузданост у судију и његову одлуку, а при том се странкама и нарушава право на суђење у разумном року. На исити начин треба посматрати и преиначене одлуке. Наиме, преиначене одлуке указују на недовољно ознавање процесног и материјалног права, а те грешке у суђењу виши суд је исправљао преиначењем одлука подносиоца приговора и то у знатном проценту, па укупно посматрајући и укинуте и преиначене одлуке овај проценат износи 43,62% одлука у којима је одлука или укидана или преиначавана, што се не може сматрати задовољавајућим квалитетом рада. Отуда се, у смислу Правила, на основу којих се преиспитује одлука првог састава Високог савета судства, констатује да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

Високи савет судства није могао да прихвати становиште подносиоца приговора да одговорност за висок проценат укинутих одлука није у његовом квалитету рада, већ да висок проценат укинутих одлука потиче из чињенице да је до укидања одлука дошло услед промене става Окружног суда у Зрењанину, који је одлучивао у једној групи предмета у којима је укинуо одлуке, што је допринело високом проценту укинутих одлука у 2006. години, јер је подносилац приговора имао при том и у П материји висок проценат укинутих одлука изнад просека суда у којем је радио, а при том да нису то искључиво одлуке које су довеле до високог процента укинутих одлука и имајући у виду и чињеницу да је имао и висок проценат преиначених одлука.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је чињеница да подносилац приговора имао велики број одлука израђених ван законског рока, па и рока од 30 дана на колико се може максимално продужити рок израде, а бројем тих одлука је у свим годинама био ван просека одељења у којем је поступао, и то грубо. Све ово је у смислу одредбе члана 16 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности и мерило савесности судије. Дакле, у великом броју предмета подносилац приговора је израђивао одлуке ван законског рока, тиме у великом броју предмета поступао и несавесно, а странкама ускраћивао право на суђење у разумном року. Ово указује на оправдани закључак да подносилац приговора не поседује потребан ниво оспособљености да би био изабран на судијску функцију, па да и по Одлуци о критеријумима и мерилима али и према Правилима према којима се одлука преиспитује не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је по броју одлука израђених ван рока далеко био изнад просека одељења у којем је радио. Подносилац приговора је нарочито у материји радних спорова имао велик број одлука у којима је одлука израђена ван законског рока. Имајући у виду законску обавезу да се овакви

предмети заврше у року од 6 месеци, а потом и чињеницу да је подносилац приговора само одлуке израђивао у вишемесечним роковима, указује да је у овој материји нарочито несавесно поступао и супротно законској обавези, па странкама у материји у којој је пресуђење хитно, уз време трајања поступка преко шест месеци, право на суђење у разумном року ускрађивао и чињеницом да је и одлуку израђивао ван законског рока.

Разлоге које је подносилац приговора изнео као оправдавајуће, Високи савет судства није прихватио из разлога што су све судије на грађанском одељењу биле једнако оптерећене, а да им при том исто није било сметња да одлуке израђују у законском року или у броју знатно мањем од подносиоца приговора.

На основу ових разлога Високи савет судства је нашао да подносилац приговора није испунио ни критеријум оспособљености, па да се и у овом делу одлука првог састава Високог савета судства неосновано побија.

У погледу изражене сумње у испуњеност критеријума оспособљености, на основу сумње у добро познавање Европске конвенције за заштиту људских права и слобода, Високи савет судства је из утврђеног чињеничног стања нашао да је одлуком првог састава Високог савета судства ова сумња неосновано изражена, јер чињеницом да није поступао у предмету К.188/04, нити је донео пресуду о којој је накнадно и суд у Стразбуру одлучивао и констатовао повреду члана 10 Конвенције, није доказано ни да нема потребна знања о Европској конвенцији за заштиту људских слобода и права, па је приговор у овом делу основан.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић

Доставна наредба

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиву ВСС**